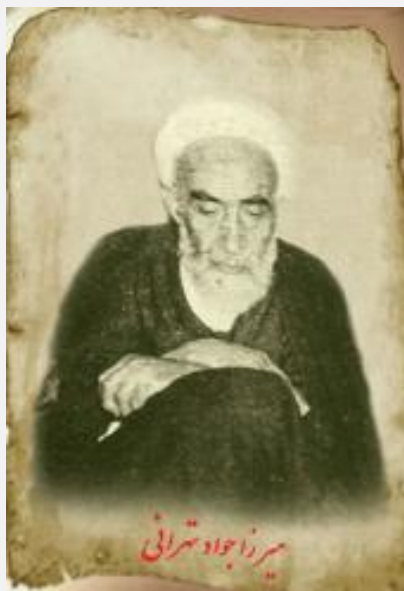

میرزا جواد تهرانی

ایشان بسیار ساده زیست بود...

ولادت: 1322ق.
محل ولادت: تهران
وفات: 1410ق.
محل دفن: مشهد
محل تحصیل: قم ، مشهد، نجف
اساتید: حضرات شیخ مرتضی طالقانی، محمد تقی آملی، میرزا مهدی غروی اصفانی و ...
تالیفات: عارف و صوفی چه می گوید ، آیین زندگی و درس های اخلاق اسلامی و ...
ایشان بسیار ساده زیست بود، عمامه ای کوچک می بست و می فرمود: اگر خلاف عرف نبود. این را هم نمی بستم . هیچ گاه امام جماعت نمی شد ولی خود به هر طلبه ای اقتدا می کرد.
هرگز اجازه نمی داد او را آیت الله خطاب کنند . یکی از روحانیون می گوید: روزی موفق به بوسیدن دست ایشان شدم و از اتاق بیرون رفتم ، وقتی بازگشتم آقا فرمود: " چون تو دست من را بوسیدی من هم کفش های تو را می بوسم ".
او از امور اجتماعی و رسیدگی به مستمندان غافل نبود. اولین مرکزخیریه درمانی و اولین صندوق فرض الحسنه ایران با مساعدت ایشان تاسیس شد.
این فقیه عالی قدر در مراحل مختلف نهضت انقلاب اسلامی ، به ویژه در دفاع مقدس حضوری فعال داشت. زمانی که در جبهه بود با آن قد خمیده روزی چهارده خمپاره به اسم چهارده معصوم شلیک می کرد و به گفته دیده بان که نمی دانست چه کسی آن ها را می زند، کاملاً به هدف اصابت می کرد.
لطافت روح بزرگش او را از کوچک ترین آزار به دیگران بر حذر می داشت . روزی مقداری سبزی خرید. کمی از راه نرفته بود که بازگشت . مغازه دار گمان کرد سبزی خراب بوده است ولی دید آقا مورچه ای را از سبزی به زمین گذاشت و فرمود نخواستم موجب دوری او از خانه اش شوم .
این عارف دل سوخته برای اظهار ارادت به آستان حضرت سید الشهداء در روز عاشورا مشک آب بر دوش می انداخت و به سقایی عزاداران می پرداخت.
خود را هیچ به حساب می آورد و می فرمود: پس از مرگ همین که چند نفر جمع شوند تا بتوانند تابوتم را حمل کنند کافی است و به دیگران خبر ندهید تا مزاحمتی برایشان نباشد.